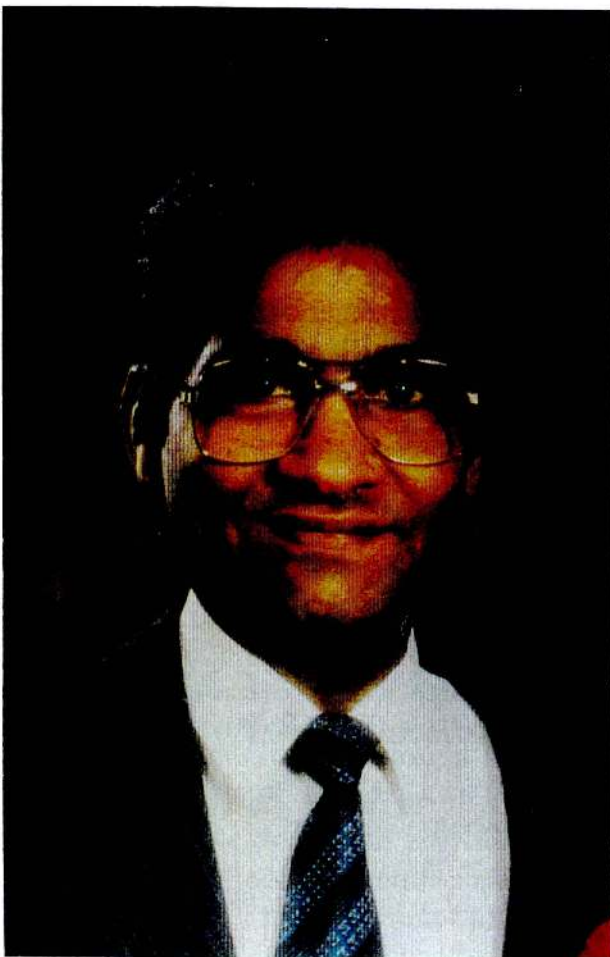

அமரர்
டாக்டர் வாதவூர் இரத்தினகோபால்
அவர்களின்
நினைவு மலர்

08 -12 -1998

அமரர்
டாக்டர் வாதவூர் இரத்தினகோபால்
Dr.Vathavoor Ratnagopal

தாயின் மடியில்
05-06-1942

இறைவனடியில்
08-11-1998

Dr. Vathavoor Ratnagopal

Ratna, as Dr. Ratnagopal was affectionately known, was born at the Inuvil Hospital, Jaffna, Ceylon (as Sri Lanka was then called) on 5th June 1942. His parents were Mr. Narayanar Vathavoor and Mrs. Annalakshmi Vathavoor, both from Thellippalai. As Mr. Vathavoor was working with Turquand and Youngs & Co, in Colombo, Ratna started his schooling at Colombo Hindu College. Later, when the family moved to Thellippalai, Ratna attended Mahajana College, which was one of the most successful schools in the Northern province.

Ratna was Mr and Mrs Vathavoor's second son, the first being Rajagopal, who is living in Jaffna after retiring from Turquand and Youngs & Co, like the father. Next they had younger brother Vijayagopal, who is working with the Electricity Department in Mannar, Sri Lanka. Ratna's sister Sarojini Wood lives in Watford, Hertfordshire. She works for John Lewis Partners in London. Another sister Saratha, younger than Sarojini, sadly passed away in Sri Lanka in 1988.

In 1980, Ratna married Usha, the elder daughter of Mr. and Mrs. Sambasivam of Uduvil, Jaffna. Rather in the old fashioned way, Ratna was very protective of Usha and wished her to be a full-time wife and mother. Their son Ranjan was born in Haverfordwest, South Wales, in 1986 and their daughter Ramani was born in 1988, also in Haverfordwest. Ratna was a very caring husband and father and Usha proved to be a devoted wife, sharing all the difficulties during Ratna's long illness. As the doctors, nurses and visitors to the University Hospital of Wales observed, Usha was constantly at Ratna's bedside, nursing him to the last moment of his life. Sarojini, being the only sibling of Ratna's in the U.K., was a great support to Usha, making the long journey to Wales

frequently to see her brother, comfort him and recall happier moments in their childhood.

Ratna's friends know of his quiet determination to carry out things in his own way and succeed in whatever he took on. This was already evident in young Ratna during his school days. At Mahajana College he captained the cricket team, the first eleven, and he was a keen member of the radio club. His projects included the family radio and he is rumoured to have joined up with other boys and broadcast to the locality with a home made transmitter. He would save up his pocket money, eagerly awaiting the arrival of the monthly issue of "Practical Wireless" from London, and make regular trips to the junk shops in Stanley Road, Jaffna to pick up a radio valve or transformer. He was so interested in radio and electricity that he had difficulty in deciding not to pursue a career in engineering. As his friends know, he maintained this interest throughout his life. He always had solutions to practical problems and "Do-it-yourself" was one of his hobbies.

His other main hobby was gardening, but alas he could not enjoy many years of his retirement in his beloved garden in Haverfordwest. However, in spite of his long period of illness and the limited time, he has left a well-stocked garden for Usha, Ranjan and Ramani to enjoy.

Ratna entered the University of Ceylon from Mahajana College and studied medicine at the Peradeniya Medical College. On completion of the course in 1971, he joined the Department of Health, Sri Lanka and worked in hospitals in Matara, Horawapathane, Anuradhapura and Jaffna, thus gaining considerable experience in urban and semi-rural areas of Sri Lanka.

At the end of 1977 he came to the U.K. to specialise in Anaesthesia. He worked as Senior House Officer in Anaesthetics and then Registrar in Anaesthetics in hospitals in various counties of England before moving to Withybush Hospital, Haverfordwest, as a Registrar in 1984. He felt settled in Haverfordwest and retired as a Staff Grade in Anaesthetics in 1997, owing to ill health. Having been a dedicated and hard working medical practitioner, it was a wrench for him to relinquish his duties at the hospital. His service at the hospital is well appreciated and remembered by the medical and nursing staff.

Ratna's death at a relatively young age has sadly deprived him of the chance to see his children grow up and has come as a great loss and shock to Usha, Ranjan and Ramani and to his relatives and friends. The welfare of his family was always uppermost in Ratna's mind and he has instilled his sense of duty and purpose in his children, though they are still quite young. Usha will no doubt derive some solace in seeing that the wishes about the children's development, that she shared with Ratna, are carried out. May Ratna's soul rest in peace.

Daddy

I like my daddy a lot because he was kind to me. He used to help me with my studies. My daddy used to help with my maths and science. He was a good teacher as well as a good daddy. I am going to miss my daddy a lot.

**From
Your ever loving daughter
Ramani**

Tribute To Daddy

I am very interested in cars because my daddy used to talk a lot about cars. I had my first car when I was six months old. When I was two years old my dad bought me a tractor with a trailer. Daddy used to take me to the garage every time he changed the car. The best thing that daddy ever bought me was a computer and printer. I used to work with daddy on the computer. My daddy is the best daddy in the world and I will miss him a lot.

**From
Your loving son
Ranjan**

**Dr. V. Ratnagopal, Staff Grade in Anaesthetics,
Withybush General Hospital, Haverfordwest.**

Dr Ratna qualified as Bachelor of Medicine, Bachelor of Surgery in Srilanka in 1971 and gained considerable pre- and post-registration experience in his native country.

In 1977 Dr Ratna commenced his anaesthetic training in Britain, initially in Penbury Hospital, Kent and subsequently in Ipswich, Welwyn Garden City, Colchester, Braintree and Northallerton, Yorkshire, before finally coming to Withybush Hospital in 1985.

During this time he successfully completed the primary part of his fellowship examinations and was studying for the final exam with the intention of returning to Sri Lanka.

Dr Ratna was a quietly spoken, self-effacing man and his assessment of clinical problems was always efficient and reliable. Patients appreciated his gentle manner and obvious concern for their welfare. His contemporaries valued his advice on clinical problems and on more mundane matters.

Outside work, Dr Ratna was a devoted family man and was rightly proud of his wife, Usha, and their children, Ranjan and Ramani.

Unfortunately, Dr Ratna's long time aspirations for himself and his family had to be drastically modified when he first became ill several years ago.

Notwithstanding , he made the most of his adversity, bought a house locally and established his family in Pembrokeshire. It is a testament to his success in this context that so many of his colleagues from the hospital and his many friends in Haverfordwest attended his funeral.

Dr. D. A. Thomas,
Consultant Anaesthetist,
Withybush Hospital, Haverfordwest.

Ascension

*And if I go...
While you are still here
Know that I live on
Vibrating to a different measure
behind a thin veil you cannot see through
You will not see me
So you must have faith
I wait for the time when we can soar together again
Both aware of each other
Until then, live your life to the fullest
And when you need me,
Just whisper my name in your heart ...
I will be there.*

by
Colleen Corah Hithcock
1989

Read by Beth Simms at the funeral

Gopal Uncle

Looking back, going through my old photos and reminiscing, fond memories are brought back. In all the photos, there are no photos of Gopal uncle on his own, all of them have him holding me or playing with me. I remember having many happy times spent with him during my childhood. We shared many common interests in new technological advances, especially cars. He was a very interesting man, who always had something to talk about.

I know he will be dearly missed by everyone who was privileged to know him, especially me. Rest in peace uncle Gopal.

- Arunan Yogarajah

Uncle Ratna

What can I say about Ratnagopal uncle? He was a very good friend of my parents and known to us for many years. He was very kind and always made the effort to play with me and looked after me and my

brother. He was a regular visitor and in a short time he became a member of our family. When we moved to Ilford we saw less of uncle Ratna and then he moved to Wales and it was on rare occasions when we saw him but he still kept in contact with us by his frequent calls. I remember uncle Ratna and my dad always talking of this television once owned by uncle Ratna. It stood on one leg with a broad base for support. You could lock the TV and take the key away and the television wouldn't work. It was a clever device which fascinated uncle Ratna.

In the life Ratnagopal uncle had, he became a successful doctor. He married aunty Usha and had two great children Ranjan and Ramani. Uncle Ratna was more than a family friend and he will be greatly missed by all.

Uncle Ratna isn't suffering any more and I believe he has gone to a better place now, where he watches over us. Our memories of him will live on for years to come and he will not be forgotten easily
May god rest his soul, our beloved uncle Ratna.

- Abira Yogarajah

டாக்டர் வாதவூர் இரத்தினகோபால் அவர்களின் வாழ்க்கைச் சுருக்கம்

யாழ்ப்பாணம் தெல்லிப்பளையைச் சேர்ந்த நாராயணர் வாதவூர் அவர்களுக்கும் அம்பலவாணர் அன்னலக்ஷ்மி அவர்களுக்கும் இரண்டாவது புதல்வனாக டாக்டர் இரத்தினகோபால் 5 - 6 - 1942 இல் பிறந்தார். இவர் தனது ஆரம்பக்கல்வியை கொழும்பு இந்துக்கல்லூரியிலும் பின்பு தெல்லிப்பளை மகாஜனாக் கல்லூரியிலும் பெற்றார். மகாஜனாக் கல்லூரியில் பல துறைகளில் ஈடுபட்ட இவர் துடுப்பாடிக்குழுவின் முதல்வராகத் திகழ்ந்தார்.

இலங்கை, பல்கலைக்கழகத்தின் பேராதனை மருத்துவ வளாகத்தில் மருத்துவ பயிற்சி பெற சென்ற டாக்டர் இரத்தினகோபால் தனது படிப்பை 1971 ம் ஆண்டு முடித்துவிட்டு இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் மருத்துவராக பணிபுரிந்தார். டாக்டர் இரத்தினகோபால் 1977ம் ஆண்டு மருத்துவத் துறையில் மேற்பாடிப்புக்காக இலண்டன் வந்தார்.

இங்கிலாந்தில் பல இடங்களிலும் பணிபுரிந்து இறுதியாக 1984 ம் ஆண்டு வேல்ஸ் கவெர்போட் மேற்கு (Haverfordwest) என்னும் பட்டினத்திலுள்ள வித்திபுஸ் (Withybush) மருத்துவ மனையில் வைத்தியராக சேவையை ஆரம்பித்தார். 13 வருட கால சேவையின் பின் சுகயினங் காரணமாக தனது வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றார்.

இரண்டு ஆண் சகோதரர்களுடனும் இரண்டு பெண் சகோதரிகளுடனும் பிறந்த இவர் தனது குடும்பத்தில் மிக அக்கறை காட்டி வந்தார். தர்அதிஷ்டவசமாக தனது சகோதரி சாரதாவை இளம் வயதினிலேயே இழந்தார்.

இவருடைய மற்ற சகோதரி சரோயினி இலண்டனுக்கு அருகாமையில் தனது கணவருடன் வசித்துவருகின்றார். இவருடைய ஆண் சகோதரர்களாகிய இராஜகோபால், விஜயகோபால் இலங்கையில் வசித்து வருகின்றனர்.

1980 ம் ஆண்டு உடுவிலைச் சேர்ந்த திரு சாம்பசிவம் தம்பதிகளின் மூத்த மகள் உஷாவை மனைவியாக ஏற்றுக்கொண்ட இவர், மகன் இரஞ்சன், மகள் இரமணி ஆகிய இரு பிள்ளைகளைப் பெற்றார்கள்.

இளம்பராயத்திலிருந்து வாழ்நாள் முழுவதும் மின்சாரம், வானொலி, மின்னியக்கக் கருவிகள், நிழற்படக் கருவிகள் முதலியவற்றில் இவருக்கு ஆர்வம் இருந்தது. மேலும் பூச்செடிகளையும், பழச்செடிகளையும் நட்டு வளர்ப்பது இவருக்கு பொழுது போக்காக இருந்தது. ஓய்வு பெற்ற காலத்தில் இந்த விருப்பமான வேலைகளில் பல மணித்தியாலங்கள் இவர் செலவு செய்து மனநிறைவு பெற்றார். இதன் பின் விளைவாக அவரது வீட்டுத் தோட்டத்தில் பல செடிகள் சான்று தருகின்றன.

பல காலமாக ஹெல்ஸ் கவெர்போட் மேற்கு (Haverfordwest) என்னும் பட்டினத்தில் வசித்து வந்த டாக்டர் இரத்தினகோபால் இப்பட்டினத்தை நிரந்தர வசிப்பிட மாக்கிக் கொண்டார்.

கடந்த பல மாதங்களாக மருத்துவ சிகிச்சை பெற்று வந்த இவர் இளம் வயதிலேயே எம்மை விட்டுப்பிரிந்தது மிகவும் வருந்தத்தக்கது.

இவருடைய ஆத்மா சாந்தி அடைய இறைவனைப் பிரார்த்திப்போமாக.

மனைவி உக்ஷா புலம்பல்

மாஸையிட்டு மனையிருத்தி மகிழ்வித்தாய்
காலை மாஸையெலாம் வேலை செய்து உழைத்தாய்
சாலச்சிறந்த சிறுவர் இருவரை எனக்குத்தந்தாய்
கோலக்குயில் போல எமைக்காத்தாய்.

இறஞ்சன், இறமணி புலம்பல்

காலன் வருகையிலும் எம்மை நினைத்தழுவாய்
கண்ணான கண்மணியாய் எமை வளர்த்தாய்
சாலச்சிறந்த புத்திமதி தந்தாய்
காலத்தால் மறவோம் எம் அருமைத்தந்தையே.

நண்பன் இராமநாதனின் அஞ்சல்
(பேராசனவைவளாக 5ம் வகுட வைத்தியர்கள் சார்பாக)

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வன் வாணறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்

உடுக்கை இழந்தவன் கையோல ஆங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு

~ திருக்குறள்

தோற்றியவர் மாழ்குவது தொன்று தொட்டே உள்ளதிதை
மாற்றி அமைக்க வசமாமோ ~ ஈற்றில்
வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால், கோடி
தொகுத்தார்க்கும் துய்த்தல் அரிது.

காலனவன் காத்திருந்து கார்த்திகை எட்டாம்நாள்
கண்ணியவான் உன்னை எம்மிருந்து பிரித்துவிட்டான்
நண்பனே நாம் மறவோம் நீ புரிந்த நற்பணிகள்
இயல்பாக அமைந்திட்ட உன் இனிய சபாவத்தால்
நீ கீர்த்து வைத்த பிளவு பல இரத்தினமே நாமறிவோம்.

அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவாம்
விஞ்ஞான உண்மைகளை உணர்ந்திட்டா யென்பதனால்
வானிலோடிவரும் ஒலியதனை நீ கூட்டி
வானொலியும் நீயடைத்து மகிழ்வித்தாய் நாம்மறவோம்.

காலடைன் நீயோட்ட கண்ணிய போர் கண்டோம்
இயற்கையாகவுள உன்இனிய சுவாவம் கண்டோம்

~ இறுதிவரை

நாம்கொண்ட நட்பதனை யார்தான் பிர்த்திருப்பார்
பசுமையான உன் பண்பை என்றென்றும் நினைத்திருப்போம்
நல்லவனே உன் ஆவி இறையுடனே கலக்கட்டும்.

சிவமயம்

விநாயகர் வழிபாடு

பாலுந்தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலும் கலந்துனக்கு நான் தருவேன்- கோலம்செய்
தூங்க கரிமுகத்து தாமணியே நீ எனக்குச்
சங்கத்தமிழ் மூன்றும் தா.

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தினை
இந்தி ளிளம்பிறை போலும் மெயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்று கின்றேனே.

தேவாரம்

பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளினை மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை இறையே.

திருவாசகம்

முத்திநெறி அறியாத மூர்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி அறிவித்து பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்
சித்தமலம் அறுவித்து சிவமாக்கி எனையாண்ட
அத்தனைக் கருனியவா றார்பெறுவார அச்சோவே.

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனியை
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவ ரறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்ற வெஞ்சிவனைத்
திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண்டுள்ளந்
குளிரவென் கண்கள் குளிரந்தனவே.

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி யழுதிடப்
பாற்கடல் லீந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லை தன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற தில்லைச்
சிறற்றம் பலமே யிடமாக
பாலித்து நட்டம் பயிலவல்லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்பராணம்

உலகெ லாம்உணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

திருப்புசுழ்

பத்தியால் யானுனைப் பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப் புசுழ்பாடி
முத்தனா மாறெனைப் பெருவாழ்வின்
முத்தியே சேர்வதற் கருள்வாயே
உத்தம தானசற் குணர்நேசா
ஒப்பிலா மாமணிக் கிரிவாசா
வித்தகா ஞானசத் திநிபாதா
வெற்றிவே லாயுதப் பெருமாளே.

திருஞானசம்பந்த நாயனார் பாடல்கள்
முதலாம் திருமுறை

வேதமோதி வெண்ணூல் பூண்டு வெள்ளையெருதேறிப்
பூதஞ்சூழப் பொலியவருவார் புலியினூரிதோலார்
நாதா எனவும் நக்காளெனவும் நம்பாளென நின்று
பாதந்தொழுவார் பாவந்தீர்ப்பார் பழனநகராரே.

இரண்டாம் திருமுறை

மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திரு ஆலவாயான் திருநீறே.

மூன்றாம் திருமுறை

மண்ணில்நல் லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணில்நல் லகதிக்குயாதுமோர் குறைவிலைக்
கண்ணினல் ல. துறுங் கமுமல வளநகர்ப்
பெண்ணில்நல் லாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

திருகோணமலைப் பதிகம் மூன்றாம் திருமுறை

நிரைகழ லரவஞ சிலம்பொலி யலம்பும்
நிமலர்நீ றணிதிரு மேனி
வரைகெழு மகளோர் பாகமாய் புணர்ந்த
வடிவினர் கொடியணி விடையர்
கரைகெழு சந்துங் காரகிற் பிளவு
மளப்பெருங் கனமணி வரன்றிக்
குரைகட லோத நித்திலங் கொழிக்குங்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

கடிதென வந்த கரிதனை யறித்து
அவ்வுரி மேனிமேற் போர்ப்பர்
பிடியென நடையாள் பெய்வளை மடந்தை
பிறைநுத லவளொடு முடனாய்க்
கொடிதெனக் கதறுங் குரைக ல் சூழ்ந்து
கொள்ளமு னித்திலஞ் சமந்து
குடிதனை நெருங்கிப் பெருக்கமாய்த் தோன்றுங்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

தாயினு நல்ல தலைவரென் றடிபார்
 தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்
 வாயினும் மனத்தும் மருவிநின் றகலா
 மாண்பினர் காண்பல வேடர்
 நோயிலும் பிணியும் தொழிலர்பா னீக்கி
 நுழைதரு நூலினர் ஞாலம்
 கோயிலுஞ் சுனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரங்கள்

நாலாம் திருமுறை

சுற்றாயின வாறு விலக்ககிலீர்
 கொடுமைபல செய்தன நானறியேன்
 ஏற்றாயடிக் கேயிர வும்பகலும்
 பிரியாது வணங்குவ னெப்பொழுதும்
 தோற்றாதென் வயிற்றி னகம்படியே
 குடரோடு தூடக்கி முடக்கியிட
 ஆற்றேனடி யேனதி கைக்கெடில
 வீராட்டானத்துறை யம்மானே.

ஐந்தாம் திருமுறை

பண்டு செய்த பழவினை யின்பயன்
 கண்டுங் களித்திகாண் நெஞ்சமே
 வண்டு லாமலர்ச் செஞ்சடை ஏகம்பன்
 தொண்ட னாய்த்திரி யாய்துயர் தீரவே.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பாடல்கள்

ஏழாம் திருமுறை

மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி நிந்திருப்
பாத மேமனம் பாவித்தேன்
பெற்ற லும்பிறந் தேன் இனிப்பிற
வாத தன்மைவந் தெய்தினேன்
கற்ற வர்தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கறை
யூறிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
நற்ற வாஉனை நான்ம றக்கினும்
சொல்லும் நாநமச்சி வாயவே.

திருக்கேதீச்சர பதிகம்

ஏழாம் திருமுறை

நத்தார் படை ஞானன் பக வேறிந்நனை கவிழ்வாய்
மத்தம்மத யானையறி போர்த்தமண வாளன்
பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேல்
செத்தாரெலும் பணிவான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

சடுவார்பொடி நீறுந்நல துண்டப்பிறைக் கீளும்
கடமார்களி யானையறி யணிந்தகறைக் கண்டன்
படவேரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
திடமாவுறை கின்றான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

அங்கமொழி யன்னாரவ ரமர்தொழு தேத்த
வங்கம்மலி கின்றகா ன் மாதோட்ட நன்னகரில்
பங்கஞ்செய் துிறைஞடினன் பாலாவியின் கரைமேல்
செங்கண்ணர வசைத்தான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

மாணிக்கவாச நாயனார் பாடல்கள்

எட்டாம் திருமுறை

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆ ரமுதே
பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனைத் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெருமானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

யானே பொய் என் நெஞ்சம் பொய் என் அன்பும் பொய்
ஆனால் வினையேன் அழுதால் உன்னைப் பெறலாமே?
தேனே அமுதே கரும்பின் தெளிவே தித்திக்கும்
மானே அருளாய் அடியேன் உனை வந்து உறுமானே.

பட்டினத்தார் பாடல்கள்

என்செயல் ஆவதுயாதொன்றுமில்லை இனித்தெய்வமே
உன்செயலே என்று உரைப்பெற்றேன் இந்த ஊன்எடுத்த
பின்செய்த தீவினை யாதுஒன்றும் இல்லைப்பிறப்பதற்கு
முன்செய்த தீவினையோ இங்ஙனேவந்து மூண்டதுவே.

மனையாளும் மக்களும் வார்விம் தனமும்தன் வாயில்மட்டு
இனமான் சுற்றும் மயான மட்டேவழிக்கு ஏதுதுணை
தினையாம் அளவிகள், அளவு ஆகிலும் முன்பு செய்ததவம்
தனையாள என்றும் பரலோகம் சித்திக்கும் சத்தியம்.

ஊருஞ் சதமல்ல உ ற்றார் சதமல்ல உ ற்றாய் பெற்ற
 யோருஞ் சதமல்ல பெண்ணர் சதமல்ல பிள்ளைகளும்
 சீருஞ் சதமல்ல செல்வஞ் சதமல்ல தேசத்திலே
 யாருஞ் சதமல்ல நின்தாள் சதங்கச்சி யேகம்பனே.

கைஒன்று செய்ய விழிஒன்று நா க்கருத்தொன்றெண்ணப்
 பொய்உன்று வஞ்சக நாஒன்று பேசப்பிலால்மழும்
 மெய்ஒன்று சாரச் செவிஒன்று கேட்க விரும்பிரியான்
 செய்கின்ற புசைஎச்வாறுகொன் வாய்வினை தீர்த்தவனே.

என்பெற்ற தாயாரும் என்னைப் பிணம்என்று இகழ்ந்துவிட்டார்
 பொன்பெற்ற மாதரும் யோவென்று சொல்லிப் புலம்பிவிட்டார்
 கொன்பெற்ற மைந்தரும் பின்வலம் வந்து குடமுடைத்தர்
 உ ன்பற்று ஒழிய ஒருநாற்றும் இல்லை உ டையவனே.

ஐயிரண்டு திங்களா அங்கம்எலாம் நொந்துபெற்றுப்
 பையல்என்ற யோதே பரிந்தஎடுத்தச்- செய்யஇரு
 கையாறுத்தில் ஏந்திக் கனகமுலை தந்தாளை
 எய்நிற்பில் காண்பேன் இனி

திருமுல் நாபணர் திருமந்திரம்

பத்தாம் திருமுறை

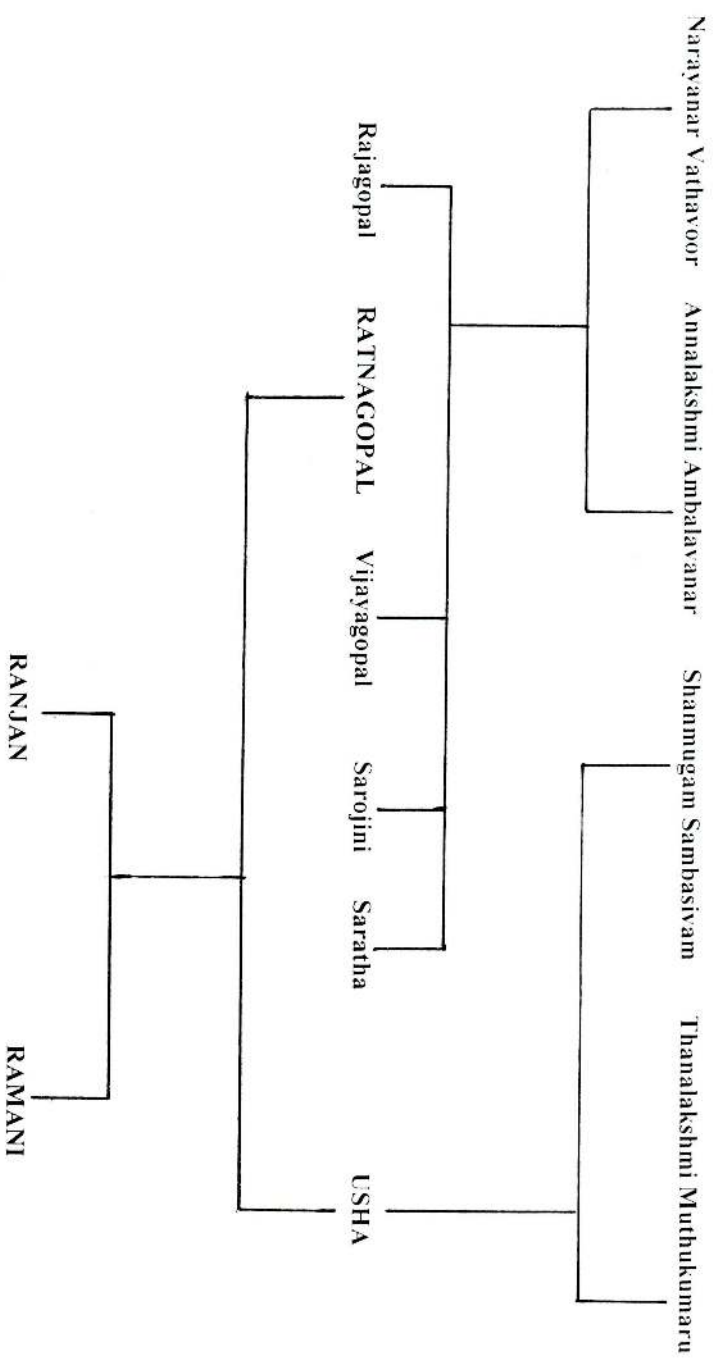
அன்பும் சிவமும் இரண்டு ன்பர் அறிவிலார்
 அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார்
 அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்
 அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே

வாழ்த்து

வான்முசில் வழாது பெய்க மலிவளம் கரக்க மன்னன்
 கோன்முறை அரக செய்க குறைவினா துயிர்கள் வாழ்க
 நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
 மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக உ லக மெல்லாம்.

திருச்சிற்றம் பலம்

മിഥശാസ്ത്ര ~ Family Tree

நன்றி நவிலல்

எமது அன்புக்கும், பாசத்திற்கும், மதிப்பிற்குமுரிய
டாக்டர் வ. இரத்தினகோபால் அவர்களின் மறைவையொட்டி
நேரில் கலந்தும், அனுதாபச்செய்திகள் அனுப்பியும்,
மலர்வளையங்கள் அனுப்பியும், பல்வேறு வகைகளில் உதவி
புரிந்தும், எமக்கு ஆதரவு வழங்கிய அனைவருக்கும் எங்கள்
மனமார்ந்த நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

திருமதி உஷா இரத்தினகோபாலும்
குடும்பத்தினரும்

Our grateful thanks are due to those who helped and supported us during my husband's illness and all who attended the funeral, sent messages of sympathy and floral tributes and assisted tirelessly in the arrangements during our bereavement.

**Mrs Usha Ratnagopal
&
Family.**

